

ע"פ 9552/16 - סעד קומבוֹז נגֵד מדינַת יִשְׂרָאֵל, סת' אַילְסּוֹן

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורערים פליליים

ע"פ 9552/16

לבני:
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט ד' ברק-ארץ
כבוד השופט י' אלרון

המערער: סעד קומבוֹז

נ ג ד

המשיבים:
1. מדינַת יִשְׂרָאֵל
2. סת' אַילְסּוֹן

ערעור על גזר דין של בית המשפט המוחז בירושלים
מיום 26.10.2016 ב-תפ"ח 33478-01-16 שניתן על
ידי סגן הנשיא י' נעם והשופטים: ר' פרידמן-פלדמן ו-מ'
בר-עם

תאריך הישיבה: כ"ד בטבת התשע"ח (11.1.2018)

בשם המערער:עו"ד לאה צמל

בשם המשיב 1:עו"ד בת שבע אבג

פסק-דין

עמוד 1

השופט י' אלרון:

1. ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בירושלים (סגן הנשיא י' נעם והשופטים ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם) בתפ"ח 33478-01-16 מיום 26.10.2016, בגיןו הושטו על המערער 17 שנות מאסר בפועל ועונשי מאסר על תנאי. בנוסף, חייב המערער בתשלום פיצוי לנפגע העבירה בסכום של 50,000 ש"ח. כל זאת בעקבות הרשעתו, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבורות ניסיון רצח והחזקת סכין.

מכאן הערעור המונח בפניינו, אשר מפנהו כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וככלפי סכום הפיצוי שנפקק לטובת נפגע העבירה.

כתב האישום המתוקן

2. המערער, ליד 1986, התגורר במקומות הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן בעיר העתיקה בירושלים. עובה לחודש דצמבר 2015, גמלה בלבו החלטה לבצע פיגוע טרור רצחני נגד יהודים, ולモות כ"שהיד". לצורך כך, נסע לצפות בزيارة פיגוע חבלני בעיר העתיקה בירושלים, ולאחר שראה את אזור הפיגוע, את כתמי הדם ואת הפריטים בעיתונות, התחזק בהחלטתו לבצע פיגוע. באותה תקופה החל המערער לצפות בסרטונים באינטרנט על אודוט פיגוע התאבדות והחיכים שלאחר המות, ופתח בתכנון פיגוע התאבדות נגד יהודים.

3. מספר שבועות עובה ליום 27.12.2015, פנה המערער לעadel בכרי, אצלו עבד באותו יום, בבקשתה לרכוש כלי נשק כדי לבצע במאצעו פיגוע, אך הלה התייחס בביטול בקשה. כן מתואר בכתב האישום המתוקן כיצד באותו תקופה או בסמוך אליה, חזר המערער ברכבו מעבודתו עם חבר, ובמהלך הנסעה לירושלים הבхи בחיל אשר עמד בתחנת אוטובוס לצד הכביש וסתה עברו עם הרכב. החיל קפץ אחורייתו, והמערער אמר לחברו "בוא נדרוס את היהודים". משмер החבר למערער כי אין מעוניין בקר והביע חשש כי המעשה יביא למותם, השיב המערער כי אין הדבר משנה לו. עוד במהלך תקופה זו, המשיך המערער לצפות בסרטונים המתעדים פיגועים, ולאחר שצפה הסרטון בו נראה אחד המחבלים נורה על ידי המשטרה, כתב ביוםנו "سعید שהיד", על מנת שידעו כי רצה למות כ"שהיד".

4. כתב האישום המתוקן מוסיף ומතאר כי המערער החליט לבצע את הפיגוע החבלני באמצעות סכין, הייתה שבירר כי פיגוע דרישת עולול להיכשל. לשם כך בירר מהו המקומ בגוף האדם שדקירותו תוביל למותו של הנדקר באופן מהיר ביותר. בין היתר, ערך המערער חיפוש באינטרנט, שמננו למד כי פגיעה בעורק המחבר בין הצוואר והלב יכולה לגרום למוות תוך 13 דקות. המערער החליט, אףאו, לדקור למוות ציל ישראלי, ולהביא בתוך כך למותו שלו.

5. ביום 27.12.2015 הקיז המערער בסמוך לשעה 03:00 וגמר לבצע פיגוע חבלני. לצורך כך הציג בסכין מטבח בעלת להב באורך 16 ס"מ, נסע ברכבו לעבר העיר העתיקה ופנה להתפלל במסגד אל אקצא. בסמוך לשעה 05:45, עזב המערער את המסגד ונסע לכיוון התחנה המרכזית בירושלים. משהchner את רכבו בכיכר סמוכה, יצא מרכבו בעודו אוחז בסכין בידו הימנית, כשהיא מוסתרת בתוך דש מעילו, והחל צועד לכיוון "גשר המיתרים" שבכינסה לירושלים.

6. המערער הבחן בחיל צuir (להלן: הנפגע) והחל לעקוב אחריו, מთוך מטרה לדוקרו למוות ולמות כ"שheid". המערער שלפ' את הסcin, התנצל על הנפגע וניסה לדוקרו בצווארו במטרה להרוגו. הסcin פגעה בכתפו הימנית של הנפגע, זה נפל לרצפה. המערער החל לרחוב, וכעבור מספר מטרים, הסתווב עבר הנפגע, אשר הצלח להתרומם. המערער רץ לעבר הנפגע בסcin שלופה וניסה לדוקרו בשנית בפלג גוף העליון, כשפניו של הנפגע פונים למערער. הנפגע נאבק במערער וקרא לעזרה, בעוד השניים מצוים על הקרקע והמערער שוכב מעל הנפגע ומנסה לדוקרו. מאבטחה אשר הגיע למקום משך את המערער, היכה את ידו האווחת בסcin וגרם לשמייטה. המאבטחה ואחרים החיזקו את המערער עד להגעת המשטרה.

7. כתוצאה מעשיו של המערער ספג הנפגע פצע דקירה באזורי הגב העליון, אשר חדר עד שריר הטרפז.

גדר דין של בית משפט קמא

8. בಗזר דין ציין בית משפט קמא כי לעבירות שביצע המערער חומרה מופלת, וזאת לנוכח מהותן, נסיבות ביצוען, ותוצאתיהן. בית משפט קמא עמד על היותן של העבירות פועל יוצא של החלטת המערער לבצע "פיגוע טרור רצחני", שהוא פרי תכנון מוקדם. עוד הטיעים בית משפט קמא את הנחישות שגילה המערער ברצונו להוציא אל הפועל את תוכניותיו, ובפרט בתקיפתו את הנפגע באופן בלתי רפואי מתוך כוונה להרוגו.

9. בית משפט קמא בחר את מכלול נסיבות המקירה, את שיקולי העונשה הרלוונטיים, כמו גם את הערכיהם המוגנים בסיסוד העבירות. לנוכח האמור, ובשים לב להיות המדבר בפגיעה טרור, קבע בית משפט קמא מתחם עונשה הנע בין 12 ל-19 שנות מאסר.

10. אשר לעונש המתאים למערער בתחום מתחם העונשה שנקבע, דחה בית משפט קמא את טענתה של באת כחו, שלפיה לא מדובר בניסיון רצח על רקע אידאולוגי. בית משפט קמא, הדגיש, כלשונו, כי "מדובר באידיאולוגיה מעוותת ורצחנית, המבטלת כל ערך לח"י אדם; וההופכת את המות למטרה, ואת הרוץ ל'קדוש' ולדמות מוערכת".

לפייך, נקבע עונשו של המערער כאמור בפסקה 1 לעיל.

טענות הצדדים בערעור

11. בהודעת הערעור ובטעוניה בעל פה, גורסת באת כוח המערער כי כל רצונו היה למות כ"שheid" וכי לא חשב על דבר אחר זולת המות, דבר שביטתא "מצוקה אישית-פרטית אשר הנעה אותו לשחר אחר מותו שלו". בתחום כך משגאה באת כוח המערער על קביעת בית משפט קמא שלפיה בוצע המעשה על רקע אידאולוגי. לשיטתה, יש לעורר הבדיקה בין ניסיון רצח על רקע אידאולוגי "אמיתי", בו מבקש להביא לשינוי פוליטי, לבין ביצוע עבירה, חמורה ככל שתיה, מותך מצוקה עמוקה.

עוד נטען כי יש להבחן בין מי שקורבןתו הם אנשי כוחות הביטחון לבין פגעה באזרחים חפים מפשע, אשר

איןם מאמנים, איןם מצודים ואיןם בקיאים בהגנה עצמית. בנסיבות האמורות, עמדת המערער היא כי היה על בית משפט קמא להעמיד את מתחם הענישה על 13 עד 17 שנות מאסר בפועל, ובהתאם לקבוע לו עונש של 13 שנות מאסר בפועל.

לבסוף, מבקש המערער להפחית את סכום הפייצוי לטובת נפגע העבירה שבו חوب. המערער סבור כי מדובר בסכום בלתי מידתי, אשר אינו הולם את יכולתו הכלכליות הדלות ואת הפגיעה הקללה אשר נגרמה לנפגע.

12. המשיבה, מנגד, מבקשת לדחות את הערעור על שני רכיביו. המשיבה סבורה כי אין להתעלם מהמשמעות האידיאולוגית, בהדגישה את תוכניתו של המערער להוציא אל הפועל פגעה בייהודים, אשר התבטהה בניסיון הדרישה; בתכנים שבהם צפה המערער באינטרנט, מהם למד כיצד לבצע דקירה באופן הקטלני ביותר; ולבסוף באופן שבו איתר את החיל הנפגע וזכיר אותו תוך שהוא זאת גם כאשר האחرون שרוע על הארץ.

דין והכרעה

13. לאחר עיון בגורם דין של בית משפט קמא ולאחר سمיעת הצדדים לפניו, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידוחות.

14. בית משפט זה שב ומציין את ההלכה היהודית שלפיה ערכאת הערעור אינה מתערבת בחומרת העונש המוטל על ידי הרכאה הדינית, זולת בנסיבות חריגות שבהן נפלה על פני הדברים טעות מהותית וboltata בגורם הדיון, או בנסיבות שהונש שהותל חורג באופן קיצוני מהענישה המקובלת במקרים דומים (ראו ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.11.2017)). לא מצאנו כי עניינו של המערער נמנה עם אותם מקרים חריגים אשר מצדיקים את התערבותינו. אך, לא ניתן לומר כי העונש שהושת על המערער אינו חמוץ, ואולם אנו סבורים כי הוא תואם את חומרת מעשיו, כפי שנבהיר להלן.

15. המערער שלפנינו תכנן את מעשיו צעד אחר צעד והשיקع מחשבה מרובה בהוצאה תוכניתו – לנפגע היהודי וייה מה, מבלי להותיר לו סיכוי רב לשוד – אל הפועל. עובדות כתוב האישום המתוקן שופכות אוור חינוי על היררכותיו המקדימה של המערער לביצוע מעשיו השפלים. המערער, כך אנו למדים, "חשש" שמא פגוע דרישת "לא יעלה ופה" פן יותר קורבן הפוטנציאלי בחימם. אשר על כן, ערך חיפוש באינטרנט בדבר האופן לדקירת קורבנו כך שייגרם לו נזק מרבי, ומצא כי פגעה בעורך המחבר בין הוצאות האזרע לרלב עשויה להמייתו במשך 13 שנים.

16. בהתאם, פנה המערער למש את תוכניתו תוך שהציג ב███ מטבח באורך 16 ס"מ. המערער השיכים קומ, הגיע לתפקיד הבוקר עם שחר ושם עשה דרכו למרכז ירושלים על מנת לתור אחר קורבן יהודי פוטנציאלי. המערער הבחן כאמור בנפגע, חיל צעיר, עקב אחרי וזכיר אותו בנחישות רבה, גם משה היה כבר מוטל על הארץ, ושב והסתער עליו כפי שלמד מהתכנים שבהם צפה באינטרנט.

17. לנוכח השתלשות האירועים הבהירה והחד-משמעות אשר נפרשה לעיל, אין לנו אלא לדחות מכל וכל את

טייעוניה של באת כוח המערער בדבר המנייע אשר ניצב בבסיס מעשו. קביעתו של בית משפט קמא שלפיה فعل המערער מתרן מניע אידאולוגי-לאומי נסמכת על מסכת עובדתית אשר אינה משתמשת לשני פנים, ושממנה אין זה מדרכה של ערכאת הערעור לשנות. ניכר כי מניע זה הוא שהוליך את המערער לפגוע ביוזדי באשר הוא יהודי – והוא הוא אזרח מן השורה או אזרח הלובש מדים – ואין לקבל את הבדיקה שאוותה בבקשת לעורך באת כוח המערער בטיעוניה לפנינו.

18. איןנו סבורים, אפוא, כי נפללה שגגה בקביעת מתחם הענישה ההולם ובעונש בן 17 שנות המאסר בפועל אשר נוצר על המערער. מעשי האלימים והאזריים, אשר היו עשויים להסתיים במוותו של הנפגע אלמלא נחלץ לעזרתו המבטיח שהוא מצוי בקרבת מקום, ראויים לכל גנאי ולתגובה עונשית קשה ומרתיעה.

19. לבסוף, לא מצאנו כי עלה בידי המערער להציבו על נימוקים של ממש להתערבות בשיעור הפיזי לטובת נפגע העבירה. נעיר, תחילה, כי הלהקה מוששת היא שיכולתו הכלכלית של מבצע העבירה אינה מהווה שיקול בקביעת שיעור הפיזי לטובת נפגעה (ראו למשל: ע"פ 105/17 זיתוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 לחווות דעתינו (26.12.2017)). לגופם של דברים – עיון בהצהरתו של הנפגע, אשר הוגשה לבית משפט קמא, מלמדת כי>Zולת הנזק הגוף שאותו חוויה מלאוה אותו עד לימיים אלה פגעה נפשית בדמות חשש מפני הילכה בגפו. בנסיבות האמורות, שבhan אין להקל ראש, עמדתנו היא כי סכום הפיצויים שבו חייב המערער אינו מופרז.

20. אשר על כן, דין הערעור להידחות על שני חלקיו.

ניתן היום, ו' בשבט התשע"ח (22.1.2018).

שופט

שופט

שופט